

El PP espanyol amenaça d'imposar els toros a Catalunya, tot declarant-los bé d'interès cultural, però les plataformes antitaurines també volen presentar iniciatives legislatives en altres territoris.

Membres del Partit Antitaurí celebren a la Puerta del Sol de Madrid l'èxit de la ILP promoguda per la plataforma Prou.

Espanya es rumia els toros

La Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per prohibir les corregudes de bous a Catalunya ha tingut més èxit que les anteriors proposicions en el mateix sentit presentades per partits amb representació parlamentària, que mai van acabar el seu recorregut, víctimes d'una legislatura escurçada. La ILP, presentada amb les signatures de més de 180.000 catalans, proposava reformar la Llei de protecció dels Animals del 2003 i anul·lar l'excepcionalitat que incloïa sobre les

curses de braus –i que permetia fer a un toro allò que és prohibit fer a gossos o gats–. Va ser aprovada per una majoria ajustada, 68 diputats, la meitat més un dels parlamentaris catalans. CiU i el PSC van donar llibertat de vot als seus, però la majoria dels representants de la federació va votar a favor i la majoria del PSC ho va fer en contra. De fet, el portaveu del PSC en el debat previ a la votació, David Pérez, va defensar personalment el “no” a la prohibició: “El PSC ha donat llibertat de vot. Jo

suposo que els meus companys –va dir–, els diputats i diputades del meu grup parlamentari, entendran que jo personalment els demani que retornin aquesta llibertat en la línia del que va ser el manifest per la Mercè –tots el tenim, el manifest per la Mercè per la llibertat–, que en un petit paràgraf deia: ‘Prohibir, un verb que tan sovint ens ha vingut de fora, no el reconeixem de grat en la nostra tradició ni en la nostra cultura feta de tolerància, feta de respecte, de pacte, d'intel·ligència, d'entesa i de seny.’”

Per la seva banda, el portaveu de CiU, Josep Rull, insistia que la prohibició no havia de ser interpretada com una revenja o provocació per motius identitaris: “Parlem d'un altre cas concret, en aquesta línia: quan al Regne

Unit de la Gran Bretanya, Irlanda del Nord prohibeix la caça de la guineu. Aquesta també era una expressió ancestral, cultural, per a alguns esportiva i artística. Ho era. Però quan aquest debat es va suscitar primer a Escòcia, perquè Escòcia va prohibir primer la caça de la guineu, ningú no va dir que els escocesos pretenien fer cap altra cosa que adaptar la seva legislació a un eventual canvi de sistema de valors.”

Esquerra i Iniciativa ja havien anunciat el seu vot a favor de la prohibició i PP i Ciutadans, el seu “no” a abolir els toros.

La reforma de la llei havia d’incorporar un capítol dedicat als correbous per blindar-los i alhora assegurar que en aquesta mena d’espectacles no s’incorpora cap element de maltractament als animals. Aquest apartat va caure del text posat a votació perquè, dies abans d’aquest últim ple del Parlament –del curs polític i, possiblement, de la legislatura–, el PP va dur aquest tema al Consell de Garanties Estatutàries i n’ha impedit la votació. Mentrestant, una associació animalista ha presentat un recurs contra el bou embolat i el bou capllaçat davant d’un jutjat contenciós-administratiu de Barcelona.

La prohibició va situar el focus informatiu internacional al Parlament de Catalunya, on hi havia corresponents de la BBC, de *Le Figaro* o d’Al-Jazira, que van vincular la decisió dels catalans a la seva relació amb Espanya. De fet, bona part dels polítics i els mitjans de comunicació espanyols van interpretar la decisió de la mateixa manera. N’és una prova el titular d’*El Adelanto de Salamanca*, “Catalunya reafirma el seu desig separatista i prohibeix els toros a partir de l’any 2012”. N’és una altra que el PP presentara al Congrés una proposició de llei que garanteixi “la protecció de la festa dels toros pel seu interès cultural i turístic”. El text, segons el PP, explica que l’estat “haurà de garantir la igualtat dels espanyols en l’exercici del seu accés a la festa dels toros com a part del nostre patrimoni cultural en tot el territori nacional”.

Per evitar que es presentin ILP semblants en altres comunitats autònomes, la proposició de llei preveu que “qualsevol canvi en el règim especial de protecció de la festa dels toros exigirà

El govern català, en primer terme, durant la votació de la prohibició dels bous al Parlament.

Els resultats de la votació de la reforma de la Llei de protecció dels animals. La prohibició va obtenir el vot de la meitat més un dels parlamentaris.

una llei aprovada per les Corts Generals”.

La llibertat de vot donada pel PSC també va causar neguit en les files socialistes espanyoles i de res no va servir que el primer secretari del PSC i president de la Generalitat, José Montilla, hagués dit que no era partidari de la prohibició. Del PSOE i el govern espanyol només han sortit paraules a favor dels toros com una tradició arrelada i indiscutible. Ni

un petit dubte sobre la vigència de la tauromàquia.

Diverses plataformes antitaurines s’han posat en marxa en diverses ciutats de l’estat, esperonades per l’èxit de la ILP de la Plataforma Prou.

A les Illes, el dirigent dels Verds Miquel Àngel Llauger, vol consensuar amb el Bloc una proposta per prohibir-hi les curses de braus.

Àlex Milian